

Srdačno vas u skladu s današnjom temom sve lajkam na početku!

1. Društvene mreže - gdje je problem i gdje je prilika?

Nalazimo se u vremenu Došašća, vremenu očekivanja proslave rođenja Gospodinova. Kako sam dugo aktivan u Crkvi, volim čitati, imam iskustvo rada s ljudima i kroz zajednicu Dobroga Pastira, kroz rad kao vjeroučitelj, kao voditelj biblijske grupe, i često sam se susreo s istinom da ljudima na putu obraćenja jako često stoje dvije stvari u koje najteže puštaju Isusa: svoje financije i svoju seksualnost. Tu često nalazimo najveći otpor u našim srcima i mnogi će reći da se tu Bog ne treba miješati, što će mi Isus na tom području, to želim živjeti po svome. Danas bih se usudio reći da tu često spadaju i društvene mreže i servisi za poruke. Facebook, Instagram, Twitter, Snapchat, Viber, WhatsApp, Messenger i drugi su virtualna mjesta gdje često ne puštamo Isusa i sadržaje vjere u naše korištenje istih.

To je prilika za ovo došašće, da si danas posvijestimo u kakvom sam odnosu ja prema Facebooku i drugim mrežama, što mogu učiniti da barem malo posvetim ta virtualna mjesta koja koristim i kako da to posveti mene?

2. Moć i opasnost facebooka

Prvo ću nešto reći o najpopularnijoj mreži na svijetu, o moći Facebooka.

Koliko je FB moćna mreža govore neki zanimljivi podaci:

- mjesečno je aktivno 1 790 000 000 ljudi
- 4 500 000 000 lajkova dnevno
- 1 180 000 000 ljudi dnevno se logira na FB
- oko 10 000 000 web stranica dijeli svoje sadržaje na FB-u
- ljudi od 25 do 34 čine 29,7 % članova FB-a
- svake sekunde se otvori 5 novih profila
- 83 000 000 lažnih profila
- 300 000 000 fotografija dnevno

- svaku minutu se napiše 510 000 komentara, objavi 293 000 statusa i objavi 136 000 fotografija

- 50% osoba od 18-24 nakon buđenja prvo ide na FB

- mjesečno ima više aktivnih korisnika nego WhatsApp, Instagram i Twitter zajedno

Sada je za nas kršćane zaista problem ako ovdje ne vidimo potencijal naviještanja evanđelja, reevangelizacije i misionarskog djelovanja. Naravno, isto tako je potrebna i edukacija mladih o FB-u i opasnostima koje s njima dolaze.

3. Facebook i „ja“

Svi ljudi trebaju novac za život, ipak će mnogi reći da novac kvari ljude. Istina je pak da ljude kvare mogućnosti koje s novcem dolaze, tj. možda su i prije bili pokvareni kada nisu imali novaca, a sada to konačno mogu živjeti, a znamo da Bog gleda srce. Čovjek može s dvije kune biti zločest, škrt i bahat. Novac nije ni loš ni dobar, on je neutralan, a mi odlučujemo kako ćemo ga upotrijebiti. Uvijek kada u nastavi govorimo o poslu, bogatstvu, mogućnostima, napomenem da rado molim za to da novac bude u pravim rukama i da dobri ljudi budu bogati jer će znati taj novac i pametno u suradnji s Duhom Svetim koristiti i činiti dobre i velike stvari za ovaj svijet. Slično je i društvenim mrežama.

Facebook, Instagram, Twitter, Snapchat i mnogi drugi servisi su jako dobro ogledalo društva. Sami po sebi nisu niti zli niti dobri, već su mogućnost. No prije no što krenemo dalje, jedan crtež kako su društvene mreže izgledale kada sam ja išao u srednju i na faks. 😊

Sve smo imali na svom radnom stolu, u svojoj sobi, tako da su društvene mreže i informatizacija života učinile život malo jednostavnijim jer sve to imamo na mobitelu i računalu. Koliko je to dobro, toliko je to i izazov. Sjećam se, kada sam 1996. kupio prvi mobitel, godinama sam ga isključivao preko noći i kada sam radio. Danas se opet vraćam tome, jer se pomaknula ta granica dostupnosti, ljudi se dopisuju i javljaju se ponekad u neobično kasna vremena. Tako uvijek imam stišan mobitel, jer jednostavno ne želim biti njegov sluga i niti se dati zarobiti potrebom da uvijek odmah pogledam što mi je stiglo.

Ako zamislite da prosječan mladi čovjek ima na mobitelu instaliran facebook, messenger, instagram, gmail, viber i-ili whatsapp, često i snapchat, poneki twitter, plus sms i pozivi, zapravo vam cijeli dan nešto blinka na ekranu i zvoni ili vibrira u svako doba dana i noći. Sve to se nonstop sinkronizira i troši bateriju, pa ponekad ne znamo je su li mobiteli opet postali fiksni telefoni koliko su na punjačima...

Uglavnom, danas nije moguće samo tako otići spavati, štoviše mobitel se nosi i u krevet i nastavlja se s razgovorima, a slijedeće jutro čovjeka čeka naporan dan. Zato je važno postaviti si pitanje kako ja koristim društvene mreže, odnosno pogledati kako one mogu postati mogućnost evangelizacije i reevangelizacije društva oko nas, a ne izvor stresa, umora i frustracije.

Prva stvar je, naravno evangelizirati sebe. Ako malo gledate što sve ljudi dijele na društvenim mrežama, ako čitate komentare, lako možete zaključiti da kršćanstvo i Isus nisu baš u prvom planu. Naime, kako živim tako se i prikazujem i što nemam ne mogu ni dati. Zato su mi dragi oni ljudi koji ipak radije čuvaju svoju intimu i ponekad objave nešto probrano i lijepo. Kako sam javna osoba, radim tjedno s više od 600 ljudi u školi, na župi i u klubu, sve to je i dio mojih promišljanja, razmatranja i molitava. Dio toga svaki dan i napišem, te objavim. Ponekad uz fotografiju, ponekad uz pjesmu, ponekad samo tako... Zbog čega to činim? Potaknuo me primjer jednog svećenika i njegovog rada.

U jednoj biskupiji u Austriji je jedan svećenik iz Afrike, a njegov biskup tvrdi da mu je baš on najaktivniji svećenik. Zašto? Kada je dobio svoju župu, biskup mu je rekao da je teško privući ljude, u Austriji mnogi nažalost odlaze iz Crkve, iako ima novaca, tehnologije, prostora i svega što treba, kao da nešto nedostaje. Kroz godinu dan njegova župa se obnovila, broj ljudi u crkvi se povećao i dalje raste. On je učinio jednu jednostavnu stvar. Uzeo je popis svojih župljana koji ne dolaze na misu i nazvao ih je. Našao je njihove brojeve telefona i samo nazvao. Lijepo bi ih pozdravio, predstavio se i upitao kada bi ga mogli primiti na kavu i razgovor. Ispočetka je naravno dobio mnoge pristojne odbijenice, posao, obitelj, nema se vremena, ono-ovo, no bio je uporan i nazvao opet za tjedan dana. S vremenom su mnogi ipak pristali na jednu brzu kavu i on bi došao uz široki osmijeh i rekao bi im da bi se radovao njihovom dolasku u crkvu, pitao bi ih muči li ih što, što rade, čime se bave, kako ih služi zdravlje i smije li opet doći

k njima da vidi kako su. Polako su ljudi počeli dolaziti u crkvu. Pa sve više i više.

Ponekad mi previše čekamo da ljudi dođu k nama, a on je jednostavnom ljubaznošću i izlaženjem ususret mnoge vratio u zajednicu. Isus nam govori: Idite po svem svijetu i navješćujte evanđelje, ne kaže čekajte u nekoj zgradi da ljudi dođu k vama. Mi uvijek moram ići k ljudima, to je naše temeljno poslanje. Osobito prema onima koji jesu kršteni, zapisani su u maticu krštenih, među potvrđenike i računamo ih pod naše iako ih zapravo često nema. Facebook i slične mreže nude nam prostor ulaska u život jednoga čovjeka. To su vrata koja vode do čovjeka i mogućnost da u nama nađe nešto što danas malo tko nudi. Zato uporno pišem i objavljujem, jer imam iskustvo mnogih dobrih reakcija. Često se nakon nekog statusa ljudi jave porukom, da im je baš to trebalo danas, zamole za molitvu, iznesu neki problem koji imaju i već je mnogo kada ih netko samo sasluša otvorena srca. Kada vidim da je nešto kompliciranije u pitanju uvijek nastojim potaknuti osobu na razgovor uživo ili joj preporučim dobrog svećenika. Često i učenici ne mogu sve pitati u školi pred drugim ljudima i ponekad je zaista lakše nešto napisati nego reći samo tako nekome u lice. Mnogo puta to pomogne čovjeku da se otvori i kaže što mu je na srcu. Sve to je se vremenom dovelo i do toga da s dvije bivše učenice, Magdalenom koja pjeva u biskupijskom zboru, s Ines koja je postala vjeroučiteljica i s Juditom koju sam upoznao preko FB-a jer je počela pratiti što pišem, otvorim stranicu koja sada nosi naziv „Dnevna doza vjere“ i koja okuplja oko 2600 ljudi koji prate naše objave. Svatko je zadužen za nešto, Judita za fotografije s poticajnim tekstovima, Ines za priče i tekstove koji potiču na razmišljanje, Magdalena za glazbu i ja za dnevnu molitvu i tu svaki dan objavimo ponešto što ljudi prate i bude im poticaj i blagoslov. Zapravo to ne utroši više od 2-3 minute angažmana, a mnogi ljudi imaju od toga nešto. Lakše se povezati, okupiti, doći do ljudi, a nije nametljivo, nitko nije prisiljen i dobra je slika stvarnog interesa ljudi za kršćanske sadržaje.

4. Facebook, Biblija i duhovnost

Već tri tjedna listam Bibliju i tražim što uzeti da povežem riječ Božju i Facebook. Ovaj ponedjeljak sam imao biblijsku grupu u Toplicama i kada sam se pripremao baš su mi se otvorile oči. Upravo radimo na poslanici Efežanima i

došli smo do 4. i 5. poglavlja, a tamo piše par super stvari koji bih htio podijeliti s vama.

Sam sebe u mnogim riječima pronalazim i lako se mogu primijeniti na to kakvi smo u na Facebooku i drugim mrežama, ali i u životu.

Na početku 4. poglavlja Pavao na piše:

„Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! ²Podnosite jedni druge u ljubavi; ³trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! ⁴Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva!“

Pozvani smo biti ponizni, blagi i strpljivi, te dostojni poziva kojim smo pozvani. Kada to primijenimo na Facebook, uvijek se pitam znamo li na što smo pozvani? KKC navodi da laici imaju udio u Kristovoj svećeničkoj, proročkoj i kraljevskoj službi. Što to znači? Svećenička služba laika se shvaća u širokom smislu. Laik stoji kao posrednik između Boga i ljudi i prinosi Bogu žrtvu. On je i prorok, u smislu da vidi ono što drugi ne vide i prenosi Božju riječ. Kraljevska služba laika se pak sastoji u tome da on ima zadaću zaštite najslabijih i čuvanja vjere. Radim li to na Facebooku? Sigurno da će FB-u biti i zabave i zezanja i razgovora, no koliko mogu u ovom Došašću biti dostojan poziva koji nosim u sebi? Ako naiđem na psovanje i vrijeđanje dam li to ljudima do znanja? Što ako ja to sam radim, što time svjedočim?

Kakav bih ja to onda mogao biti, pa i na društvenim mrežama?

Od 17. retka čitamo zanimljivu Pavlovu uputu:

„Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive – u ispraznosti pameti njihove: ¹⁸zamračena uma, udaljeni od života Božjega, sve zbog neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova. ¹⁹Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da bi u pohlepi počinjali svaku nečistoću.

²⁰Vi pak ne naučiste tako Krista, ²¹ako ste ga doista čuli i u njemu bili poučeni kako je istina u Isusu: ²²da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast, ²³a obnavljati se duhom

svoje pameti ²⁴i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine.“

Ako smo već na toj mreži, možemo i na njoj obući novoga čovjeka. Sigurno da je napast velika i da se posebno u sitne sate, kada je nešto zabavno u pitanju, čovjek lako da nauči na štošta, svašta komentira, gleda, govori, no je li mi to na izgradnju? Hranim li novoga čovjeka u sebi ili staroga? Vode li me strasti?

Često možemo vidjeti poruku: „Inbox netko?“ ili „Lajk i javim se“ kod mladih ljudi.

Poznato? ☺

Je li sve o čemu tamo razgovaram na izgradnju? Bih li to istoga časa bez straha svakome mogao pokazati?

Moja žena ima pristup mojem profilu i može uvijek pogledati ako joj se baš da što se i s kim dopisujem. Danas znamo da postoje veze gdje ljudi čuvaju svoj mobitel i od onoga s kim jesu jer je to njihova intima. Ok, sigurno da čovjek ima pravo na privatnost, ali hoću reći koliko toga možda bude napisano i komentirano što me ne posvećuje.

Ako Facebook čini da mi srce postaje okorjelo i da mi se zamrači um, da postanem ovisan o toj ili bilo kojoj drugoj mreži, možda je i vrijeme za isključiti se iz toga dok se čovjek ne vrati k sebi ne promisli kako to utječe na njegov duh, duhovnost i unutarnju kvalitetu.

Možda je i dobar način početi svaki dan, barem od danas do Božića staviti ujutro jednu rečenicu iz Evanđelja. Volio bih kada bismo to probali, baš da vidiš reakciju ljudi. Da budeš uporan, da počneš tako govoriti. Da možda ispod slika ne pišeš najljepša, sessi, moja, predivna, nego za promjenu Isus te voli, budi blagoslovljen/a i slično. To može biti prvi korak da i ti sudjeluješ u vlastitoj evangelizaciji i reevangelizaciji drugih. A pozvani smo se brinuti za našu braću i sestre!

Zatim u Efežanima Pavao govori:

„²⁹Nikakva nevaljala riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobra, da prema potrebi saziđu i milost iskaže slušateljima. ³⁰I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja! ³¹Daleko od vas

svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! ³²Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprost.“

Pozvani smo govoriti dobro i graditi, ne rušiti. Zamisli da je čovjek napravljen od duhovnih cigli. Svaki put kada nekoga vrijeđamo, omalovažavamo, ogovaramo, ismijavamo mi ga duhovno razgrađujemo. Vjerujem da svatko zna koliko riječi mogu boljeti, pa čak i kad su rečene u šali. Zato bismo u ovom čekanju Božića mogli više paziti na naše riječi svugdje, u razgovorima, porukama, komentiranju, da sve oko mene bude posvećeno i izgrađivano mojom prisutnošću.

Daleko od na svaka srdžba, gnjev, vika i hula sa svom opakošću! Kada zavirite u neke grupe ili u komentare ispod tekstova na portalima i kada vidite kako ljudi jedni s drugima razgovaraju prođe vas jeza, barem mene. Moram priznati da jesmo ponekad narod koji voli spustiti nekome, da znamo biti drski i volimo se gnjeviti na štošta, jako emotivno doživljavamo stvari koje pratimo makar nas se i ne tiču, pa i na FB-u. Kada gledate u bircu neku tekmu Hrvatske, osobito nogomet, možete zaista svakakve čestitke čuti na račun izbornika, igrača, sudaca itd. Kad i sve štima uvijek je Mamić nešto kriv pa možeš po njemu, pa tako i na Facebooku.

Zar život ne bi bio ljepši da se manje ljutimo i gnjevimo? Često me učenici pitaju kako to da sam tako miran i da baš i ne mogu vidjeti ljutog. Ja si mislim ako dam prostora gnjevu i na nekoga se uporno srdim, kome je gore? Meni. Često je ljudima na koje se gnjevite mnogo bolje nego vama jer se oni ne srde.

Tako imamo mogućnost shvatiti i Facebook kao bojno polje mojega uma i duha, te jedan ogroman virtualni prostor moje kušnje i duhovnog rasta. Zašto sebe i taj prostor ne pretvoriti u jedan veliki duhovni prostor milosrđa i dobrotivosti prema bližnjima? Svi vi koji ste danas ovdje niste bezveze došli, vi ste oni koje Bog šalje među ljude. Možda nemate mnogo vremena otići nekome i govoriti o vjeri, Isusu, ljubavi, ali imate vremena, i siguran sam mnogo vremena poslati ljudima neki misao iz evanđelja, blagosloviti ih, zaželjeti im lijep dan samo tako, objaviti koji redak iz Biblije, koju fotku s takvim tekstom. Ova sprava, mobitel, koji gotovo svi imamo uz sebe više nego ljude volimo je moćno sredstvo širenja kraljevstva Božjega i svi možemo sudjelovati! Ostavite trag Božji na internetu, i to su vaši koraci hoda prema Bogu koji se broje.

Slobodno mi se javite ako imate kakve ideje za evangelizaciju na facebooku i širite ljubav Kristovu!